

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztői Iroda:

Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.

Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el.

Kéziratok csak rendkívül esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Hová az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:
Videkre postán vagy helyben hához
hozva: 20.—
Egy évre 20.—
Félévre 10.—
Negyedévre 6.—
Egy hónapra 1.50

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hetes teljes egy-
setti hirdetés 12 kr. többször 10 kr.

Bágyed díj minden hirdetésért kü-
lön 30 kr.

Nyitvatartás: Öt hetes sor 80 krajczár.

Nemzetünk jövője.

Lengyelország felszabadítása, az szabad Lengyel és Magyarországi szövetsége az egyedül, mi két hazát egyenként és együtt megszabadíthatja. — E zászló körül hívjuk fel csoportosulni azokat, kiket a haza és emberiség érdeke, — a szabadság vágya lelkesít.

Ime a közös, már most hagyományos cél, mely felé minden igaz ösztönserővel tekint s várja szabadságát.

Milyen alakban képzeljük mi ennek megvalósulását, s mely utakon igyekszünk oda elérni? szóljunk most erről.

Ki korunkban valamely politikai intézményt akar létesíteni, számolnia kell a modern eszmékkel, a haladás szűke vívmányokkal, melyek alkotják és alakítják át a helyzet viszonyait, a társadalmat, az államot. Az emberiség megismerésére elő törvénye a jó és igaz felé haladás, a nemes értelemben vett tökéletesedésnek folytonos közelítése. Ez az általános törekvésnek ellenállani nem képes semmilyen emberi furfang, legyen az bármily hatalommal és lángszszel intézve.

Az ilyen gétek feltehetők ugyan pár pillanatra az erős folyamot, de csak azért, hogy összegyűljön a hatalmas ár és annál nagyobb erővel rombolja szét a töredékeny munkát. A víz csak lefelé folyhat, az emberiség csak a jó és igaz felé közelíthet.

Nálunk még kevésnek jutott észébe fellelni a lényeges különbséget az orosz császári kormány és az orosz nép, a német császári kormány és a német nemzet között. Kevesen kutatják, hogy mi rejlik valóban a lobogókra írt kereszténység érdeke és a kikáltott pánszlávismus jelszók alatt. Pedig ideje volna már tisztába jönni a dolgok valódi állásával, legáltalab megtudhatnók, kik ott barátaink, és kik elleneink, kikre számíthatunk küzdelmünkben, és kiket tartsumk szemmel a temérdek szövetségünk huzogatói közül. Mert hát elvitatlan tények azok a lényeges különbségek, ama rejtett törekvések, melyek külszine csak az együgyűk tehetőségére van szánva.

Ha tehát elfogulatlanul, a tények ismeretével felfigyelve tekintünk ama homályba burkolt alakokra, bizonyára észre fogjuk venni, hogy bármennyire halál ellenünk is az orosz és német császári kormány, van még is mind a két nemzetben egy hatalmas szabadelvű párt, mely semmiesetre sem táplál ellenséges indulatokat irányunkban. Nagy politikai hiba volna ezt félreismerni és még nagyobb elmulasztani a körülmény hasznunkra fordítani. Hasonló eredményre jutnánk a félreismert pánszlávismus bonczolatásánál. Ez akkor új állásponton éreznék magunkat. — A tiszta tájkozottságban világosan kijelölné józan eszünk a szövetségeket, kikkel egyetértünk és a közös cél elérésére közreműködünk reánk néve elvárások. Mert a ki csak kissé ismeri is helyzetünket és fogalma van a politikai munkalátok természetéről, könnyen belátja, hogy a szövetségeket nem elhanyagolni, hanem inkább felkeresni feladatunk: hogy a megtámasztás minőségéhez kell alkalmaznunk védelmünk módját, hogy ágyu ellen hiába védjük magunkat pisztolyal, hogy az aknák ellen legsikeresebb védelmi szer az ellenakna: au bon entendeur salut.

Ha már szövetségeseinkről szólhatunk, említsük meg ama népet is, melynek a bekövetkező eseményeknél szintén ki fog jutni a maga szerepe. Értem a zsidókat. E kozmopolitikus nép európai családtagjai iránt és hazafiús más tekintetben, határozott állást foglalt el a törökök mellett a keleti kérdésben. Felesleges említenem, hogy mely okok indították őket a határozott politikára, elég ha konstátalom, hogy egy szívvel lélekkel velünk érez e tekintetben minden európai zsidó.

szabadelvű pártjainak támogatására, azon pártokéra t. i. melyeket a bösz ez-zárzimus oly elkeveredten üldöz. A szabadelvű elemek az egydültek, melyektől nemzetiségünket fellelnünk nem lehet: a szabadelvű törekvések kizárnak mindenféle hódító politikát.

Ott van különben a történelem, az emberiség jövőjének nyitott könyve, benne feltalálhatjuk, hogyan haladt eddig, és hogyan fog haladni a jövőben. Ha csak nemzeti mozgalmaink történetét nézzük is át, eléggé tájkozva leszünk e kérdés felett. Látni fogjuk ugyanis, mily siralmas véget értek min-tazon mozgalmak, melyek valamely külföldi monarchicus hatalomra támaszkodtak: holt elemet keverték munkájukba, s meghaltak maguk is. — E körkörös gyanút voltak felhasználva s a körülmények változtatva e szövetségesek voltak az első a veszedelmes elemet sárba tiporni. Itt van Szerbia és Bosznia példája, itt lesz Oláhország is nem sokára, okúlhatunk belőlök eleget.

Ismételjék tehát a kifejtett alapelvet: csak modern, életrevaló eszmékre építsünk, s ennek folytán csak életképes elemekkel szövetezzünk, mert csak így alkothatunk oly művet, mely élni fog.

Azon felfogást, mely a románoknál a szé-kely legió tervére vonatkozólag uralkodik, igen érdekes színből tünteti fel a „N. Pest. J.” egy bucaresti levele.

E levél szerint, hogy a nagy zaj, melyet a terv fölött csapank, inkább csak tetelés. Csejja az, hogy a román kormány rá tellesse kezét a Romániában élő magyarokra. A román rendőrség kúsz-totta, hogy Bukarest 200000 lakója közt magyar vagy 30.000 van, és ezeket most fel-yávást figyelemmel kell kísérni. Mihai Radu, ki azelőtt Ropotant agítált a fejedelem ellen és most bucaresti rendőrfőnök lett, a renegátok szokott tul-buzgalmit fejté ki, magához hívatta a Bukarestben élő tekintélyes magyarokat és lengyeleket, meg-érte őket, hogy csillapsák le a fölkölkelet, egy-untal kijelentette nekik, hogy netáni esemé-nyekért őket vonja majd felelős-ségére.

De a románoknak nyomósabb okuk is van arra, hogy az országukat a magyar szomszédok által fenyegetetnek tüntessék fel. A román had-sereg ugyanis csak azért menet át a Dunán, mert be kellett bizonyítani, hogy az annyira lenézett román katona tud verekedni. Ezt úgy a hogy si-került is bizonyítani. Arra meg gondolni sem lehet, hogy a román hadsereg végleg meghódítsa Bolgárország egyes részei: a tűzpróbat megálotta, zskmánnyal ejtett egy zászlót és három ágyút; egyéb dolguk a bolgárországi hában, sárban nincs; így hát a románok orlnének, ha arra utalhatna-uk, hogy haradjuk meg kell védenők a széke-lyektől és így tisztességes úrügyet találnának arra, hogy a román sereget Bolgárországból haza hoz-hassák.

itt azonban mar mellözve van minden fényezés s csupán a gyakorlatban mulhatlanul szükséges dol-gok találhatók, de mind e mellett a betegeket mi-ben sem szenvednek hiányt.

Van e két nagyobb ispotályon kívül még 6 többé-kövésböl jól berendezett kórház, s most van építés alatt egy egész új gyógyintézet, kizáró-lag belső betegek számára. — Nem mondható tehát távolról sem, hogy a törökök az egészség-ügyet elhanyagolják, sőt ellenkezőleg arra kiváló gondot fordítanak és semmi költséget sem kímel-nék, hogy a szenvedők minél emberibb módon ápolatassanak.

Sophián vannak még a katonaság élmei és hadiszer raktárjai is elhelyezve a város különböző pontjain többé-kevésböl csúszterű helyiségekben. — A garnison rendes létszáma többnyire 8—10 ezer ember, vannak azonban folytonosan átutazó csapatok, s így a Sofia erődítményét köztöz táborozó hadsereg számát 15.000 főnyire tehetjük.

Sophián időselem alatt számos érdekes ki-rándulást tettem Lovaca, Radomir, Sárkö és Ich-timan felé, többnyire a lázadásra mindig hajlandó bolgárok megfektzése érdekében. — Julius hó végén 25 emberrel Sárköre menttem, hogy az oda szállító lőszerket a bulgár és szerb felkelők véletlen támadásai ellen biztosítsam.

Kornizár mellett vonult el kis csapatom egy eszerjések által szegélyezett mély úton, midőn re-múlvé vettem észre, hogy a szállítmány előtt lo-vagló zaptiek egyike több puska lövéstől találva összeeszyott s nemokára észrevettem, hogy az ut minden részén bulgár felkelők mutatkoznak, kik élénk, de haszontalan tüzelést kezdek kis csapa-tom ellen. — Ezen embereim a lőről leszállni pa-rancesoltam s huszont dragonyossal, 8 lovas és 6 gyalog zaptiekkal (csendőrt) benyomatam a esze-nyes és csakhamar sikerült közkerülmintek egy orosz hátultólóval ellátott bulgár, ki egy fahoz simulva több ízben ráltott s szegény Halli onbasit agyonlötölte, s minden szavával félrevezetni igyekezett, s társai számáról felvilágosítást adni egyáltalában vonakodott. En látam, hogy töle mit se eskerhatok ki, felakasztattam s embereim-mel tovább nyomultam a eszerjések közé, any-nyira azonban nem látvathattuk, hogy kellé eredményt mutathattunk volna fel, mert a lö-szer-szállítmány fedezet nélkül nem maradhatott, mivel a társzerekre kocsisai is szálig megbizhatatlan bulgárok voltak.

Még 5 bolgár kerítettünk kézre, kik szin-tén kötelek végeztek életüket, s ezek után hábori-ttanul érkentünk Sárköre, csupán egy embert, a derék Halli onbasit veszítve.

Visszatértem alkalmával szintén számos bol-gár felkelőt láttunk a hegyeken barangolni, de ezuttal hasonló reményt nem kísérletek meg.

A közbiztosság Bolgáriában általában igen rossz látón áll, s a gyakori postarablások követ-keztében a kormány a pénzküldeményeket ezen tartományban beszüntette.

A táviratok nem áll az, hogy csupán fra-nczia és török nyelven lehetne sürgönyözni felad-ni, mint annak idején a lapok hírszolgálat, mert ma-gam is több ízben sürgönyöztem magyarul anél-kül, hogy azon fennakadni bárkinek is eszedgá-lan lett volna.

Megemlítem még, hogy Konstantinápolyból való táviratomban alkalmával Tahir bé megízott, hogy legmélegebb udvözlését és szívelyes közö-nését adám át Pulszky Ferencz urnak, mit én teljesíttettem is.

Oman pasa azon megbízással tisztelt meg, hogy udvözöljem nevében báró Baldács Antal urat, ki a mint ő a lapokból meggyőződött, egyike Magyarországon azon mágnásoknak, kik a leg-nagyobb lelkesültséggel csatlakoztak a török mozgalomhoz. — Átadta török és francia nyel-ven nyomtatott látogatójegyet is a nemes báró szá-mára, melyet azonban a szerb hatóságok, durván önkénykedő, s ragados kezű kőzelei elől meg nem őrizheték s eltűnt jő őrizet felválazással együtt annélkül, — hogy nyomára akadhatna volna; — valószínűleg a szemfies szerb po-liczia akart felfedezni magán leveleim között oly compromittált iratot, melynek alapján el-

Ez örök igazságot tehát jól szeméink előtt tartunk, ha a sikeres és állan-dó eredményt akarunk kivívni. A mely intézmény nem korszerű eszméknek alapszik, az már eleve halva született, támogassá bár emberfeletti erőfeszítéssel. — Minden emberi munkának lelle-ké a józan ész, a helyes felfogás, mely életet és tartósságot ad neki. — Minden ezen kívül csak holt zagyalokra, összefüggés nélküli koholyimányra vezet.

Előre becésátán ez alapelvet, hatá-rozotlan kimondhatjuk, hogy tervbe vett eszünk végeredménye tisztán a modern eszme-ken alapuló államiság lehet, mely egyedül felel meg nemzetünk és egy sorsra szánt szomszédaink józan aspirációjának. Ha pedig ezt egyszer nyíltan, minden úto-gondolat nélkül öszintén kijelentettük, a közös egyetértés, — a balliadélmekből való kiabrandulás nem lesz többé oly nehéz. Számos kisebb-nagyobb nemzetiség küzd Európa közepén egy bizonyos cél felé, sokszor egymás ellen, habár tévedésből, de helyenként nagy elkeveredtséggel. Mi az oka ennek? Az egyenetlenkedés és ka-jánagságunk köziből hirtelt konkolya: el-leneinknek leghatalmasabb fegy-vere. Elferdítik törekvésink irányát, hamis kúszin és álmulát aggnatnak egykire és másikra, hogy a testvér fel ne ismerhesse a testvért, barát a barátot. Pedig mennyire azonosok aspirációjuk, mennyire testvér és barátoknak születünk mi itt mindnyájan e külsőre oly tarka esop-ortban!

A szeszadó törvényjavaslat ellen szólásra föl vannak írva: Ráth Károly, Mocsary Lajos, gr. Apponyi Albert, Bujanovics Sándor, Kasz Ivor, gr. Zichy Nándor, Helly Ignác és Kajuch József. Mellette csak Tarnóczy és Móritz szözlottak.

Andrássy Gyula gr. az egy vizen való evezés igen hálas elismerő oklevélét kapta meg Goreskoff hgtől. A muszka kancellár megkö-zöszi a magyar providenciális államférfiúnak az erdélyi legió ügyében követelt érélyes magartartását. A hí bajtárs és a „szövetséges“ bírodalom e rokon keblű államférfia egyuttal azon reményének ad kitejézt, hogy collegájának ezental is sikerüljön fog hatalmasan“ elienszegülni igzatott hazafiai viharos szenyvedélyének.

A „P. Loyd“, mely a közönső levélről hirt ad a világnak, loyalis megjegyzéseinek mentegőt szóvirágában eltelejkezik hozzá tenni, hogy az Andrássy irántézt adresse szől Tisza Kálmán ő exceletájának is, a ki a muszka érdekekben vég-he vitt zsanár szigor tulságait, a tegnapi ülésen „honmetó“ nagy ténynyé igyekezett felírni. Ezért bizvást megérdemli egy mameluk had kö-zönletét. A nemzet hazafias nagy többsége azon-ban tudni fogja, hogy az Erdélyben alkalmazott rendszer csak a muszka Goreskoffi közzönő leve-lére tarthatott érdemet.

Meg is kapták. Dísekedhetnek vele. A sze-gény erdélyiek pedig csak szenyvedjenek a muszka rendszabályok vas kényszeru alatt és áldják az al-kotmányos szabadelvség ama szép válfaját, mely oly nagyra van vele, hogy kedveskedhetett a musz-kának.

Londonban a tegnapi reggeli lapok egy „Beküldetett“-et közölnek, mely hiteles alakban czáfolja azon hirt, hogy Crispi diplomatiái megbiztatásban járt volna Berlinben.

Győrök Leó.

A szeszadó törvényjavaslat ellen szólásra föl vannak írva: Ráth Károly, Mocsary Lajos, gr. Apponyi Albert, Bujanovics Sándor, Kasz Ivor, gr. Zichy Nándor, Helly Ignác és Kajuch József. Mellette csak Tarnóczy és Móritz szözlottak.

Az on felfogást, mely a románoknál a szé-kely legió tervére vonatkozólag uralkodik, igen érdekes színből tünteti fel a „N. Pest. J.” egy bucaresti levele.

E levél szerint, hogy a nagy zaj, melyet a terv fölött csapank, inkább csak tetelés. Csejja az, hogy a román kormány rá tellesse kezét a Romániában élő magyarokra. A román rendőrség kúsz-totta, hogy Bukarest 200000 lakója közt magyar vagy 30.000 van, és ezeket most fel-yávást figyelemmel kell kísérni. Mihai Radu, ki azelőtt Ropotant agítált a fejedelem ellen és most bucaresti rendőrfőnök lett, a renegátok szokott tul-buzgalmit fejté ki, magához hívatta a Bukarestben élő tekintélyes magyarokat és lengyeleket, meg-érte őket, hogy csillapsák le a fölkölkelet, egy-untal kijelentette nekik, hogy netáni esemé-nyekért őket vonja majd felelős-ségére.

De a románoknak nyomósabb okuk is van arra, hogy az országukat a magyar szomszédok által fenyegetetnek tüntessék fel. A román had-sereg ugyanis csak azért menet át a Dunán, mert be kellett bizonyítani, hogy az annyira lenézett román katona tud verekedni. Ezt úgy a hogy si-került is bizonyítani. Arra meg gondolni sem lehet, hogy a román hadsereg végleg meghódítsa Bolgárország egyes részei: a tűzpróbat megálotta, zskmánnyal ejtett egy zászlót és három ágyút; egyéb dolguk a bolgárországi hában, sárban nincs; így hát a románok orlnének, ha arra utalhatna-uk, hogy haradjuk meg kell védenők a széke-lyektől és így tisztességes úrügyet találnának arra, hogy a román sereget Bolgárországból haza hoz-hassák.

Az on felfogást, mely a románoknál a szé-kely legió tervére vonatkozólag uralkodik, igen érdekes színből tünteti fel a „N. Pest. J.” egy bucaresti levele.

E levél szerint, hogy a nagy zaj, melyet a terv fölött csapank, inkább csak tetelés. Csejja az, hogy a román kormány rá tellesse kezét a Romániában élő magyarokra. A román rendőrség kúsz-totta, hogy Bukarest 200000 lakója közt magyar vagy 30.000 van, és ezeket most fel-yávást figyelemmel kell kísérni. Mihai Radu, ki azelőtt Ropotant agítált a fejedelem ellen és most bucaresti rendőrfőnök lett, a renegátok szokott tul-buzgalmit fejté ki, magához hívatta a Bukarestben élő tekintélyes magyarokat és lengyeleket, meg-érte őket, hogy csillapsák le a fölkölkelet, egy-untal kijelentette nekik, hogy netáni esemé-nyekért őket vonja majd felelős-ségére.

De a románoknak nyomósabb okuk is van arra, hogy az országukat a magyar szomszédok által fenyegetetnek tüntessék fel. A román had-sereg ugyanis csak azért menet át a Dunán, mert be kellett bizonyítani, hogy az annyira lenézett román katona tud verekedni. Ezt úgy a hogy si-került is bizonyítani. Arra meg gondolni sem lehet, hogy a román hadsereg végleg meghódítsa Bolgárország egyes részei: a tűzpróbat megálotta, zskmánnyal ejtett egy zászlót és három ágyút; egyéb dolguk a bolgárországi hában, sárban nincs; így hát a románok orlnének, ha arra utalhatna-uk, hogy haradjuk meg kell védenők a széke-lyektől és így tisztességes úrügyet találnának arra, hogy a román sereget Bolgárországból haza hoz-hassák.

De csak nem akar a lovag reggeli nél-kül elmenni? Talán nem meztöztatik tudni, hogy a reggeli is befoglalhatik a szoba árában?
— Tehát ne várjon réám, — mondá Caujol, auékkül, hogy Javal hízelkedő szavait figyelemre méltatta volna.
— Akkor tehát mire haza fog térni polgár, be lesz vésorája készitve szobájába; egy, sőt két üveg bordeauxi is lesz az étel mellé készitve, vélekodott a vendégős és kérdésköl tekintet fölél-mel vendégére, mert azt hitte, hogy talán tévedés-désből mégis a külföldieknek száni palackozóból nyitott fel a tigris részere egyet.
Caujol gróf azonban annyira fel volt igazta, hogy egy szóra sem érdemesítette Javalt; ki még a kapu ajtóból is utána nézett, s folytatta mo-nologját:
— Ugyan hova mehet ebben a munkás öl-tözetben? Oh! e titkos rendörök kitöndөн értének az áttöltöködszhez.
Hirtelen elhalványodott.
— Igen de hova mehet? ... Talán én ró-lam meg jelentést tenni e vadállat. — Haragos és mogorra képpel távozott; és én egészen eled-ledkeztem arról, hogy a directoriumot ültessem.
— Bizonyára a nyakamba küldi a hőhleglények-et. — Ah! istenem mindjárt elájulok; na jól lesz egy csészével inni erősítő theámbool.
Mialatt Javal annyire kétségbe volt esve, Caujol gyors léptekkel folytatta utját.
Midőn a luxembourgi palotához ért, megállt, s gondolkodott.
— Mielőtt Ironon a palotába ért, nem tör-ténhetett szerencsétlenség. — Ha tehát valami baj érte, úgy az, vagy a bálban történt; vagy midőn azt elhagyta, esett elleneinek áldozatul.
Péter bement a közkertbe, melynek terasszá-ról be lehetett a kiskertbe látni. — A márvány-körlátozhöz támaszkodott, és innen látta, miszerint a munkások ép azzal foglalkoznak, hogy a teg-napi ünnepléshez készített díszítményeket szét szedjék.
— Ha valami zajos eset, vagy éppen botrán-y történt a bálban, melynek Ivon is részese volt, úgy világos, miszerint ezek a munkások arról sem-

mit sem tudnak; így tehát máshoz, még pedig oly emberhez kell fordulnom, ki a palotában lak-lik; — mondá magában.
Mefordult tehát és a Vaingard után ker-eszttul a luxembourgi palota azon lejárattához ment, mely a Tournon utczával van szemben.
A kapu bejárata alatt egy óriás alak bogyez-kekedt; a sivezi kapus, kinek egész öltözete eskaguy ragyogott az aranytól.
— Ez talán fog tudni felvilágosítást adni? gondoló Péter.
Szerencséjére munkásnak volt öltözve, és így azt gondolatnák róla, hogy azok egyike, kik a bál díszítményeket elhordással foglalkoznak. — Így tehát Péter egész merészen ment be a pa-lotába, és szerencsésen eljutott a kapus mellett.
Azonban alig ment néhány lépésnyire, már mefordult, és egyenesen a fényes kapusnak tartott.
— Ugyan! mondja csak tábórnok ur kezdé. A tábórnok megszóllítás hízelgett a kapus-nak, ki azt hitte, hogy az öltözete vezette fölé e munkást; ennél fogva megszólította kérdé:
— Hát te mit akarsz fiacsok?
Caujol titokteljes arcot öltött, azután csak úgy találomra sugta az óriás fiúfelé:
— Mit szöl tábórnok a tegnapi eseményhez?
— Látni! lám; hát már te is tudod kicsi-kém? mond a kapus naitul.
A gróf szive repesni kezdett az örömtől, hogy megtalálta a dolog nyitját.
Azonban fejét ráva mondá:
— Oh! és mégsem tudom az igazat. — Hisz ön éri engem, tábórnok; ha valami esemé-nyen annyj szajom meg kereszttul, az ember soha sem tudhatja, mi a valódi tény; és a való-ról csak is akkor lehet meggyőződni, ha valami magas állásu megbizható egyénhez fordulunk. ... mint példálón.
A hiru szövi örült a hízelgésnek, és még udvariasabbnak akarta magát mutatni.
— No hát fiam! győződjél meg, hogy az igazat beszélték-e neked, mert én most az igazsá-got fogom előadni. Csakis a mi igaz; — mond a nagy darab ember, ki sietett a hamis hirt terjesz-teni, mit az előszóokban gyártottak.

Mondja tehát tábórnok, miben áll az egész dolog.
— A dolog tehát ez: Azon percben, midőn Barras direktor egy nőt megakart ölelni, egy tol-va kísérletet tett, hogy óráját ellopja; a gazem-bornek ez azonban nem sikerült, hanem csak az órákéreztől szakított le egy eszebebecét. — Mi-után az a hölyg a tolvajt megakarta fogni, ez egy ököléspással földre terítette. — Igen sajnálom, hogy késon értesültem a dologról, mert könnyen feltehetőttahattam a gazembert, midőn elfutott. — Véletlenül ép a kapu bejáratánál álltam, midőn sietve távozott. Még gondoltam magamban: Ez is olyan fehéző, a ki elől valami szép nő meuekült el, és most az után igyekszik. — Még most is előttem van, a mint villámgyorsan végig haladt a Tournon utczán.
— S ennyiből áll az egész esemény?
— Igenis ennyiből. — Hisz ezt maga be-szélte Barras, ki kebelbarátom, mond a szemtelen kapus.
— Fogadja érte köszönetemet kapus.
Ezzel ott hagyta a kapust, ki nem kis mér-tékben volt meglepre a távozó udvözlésén, ki kez-deben tábórnoknak czimizte.
Caujol belátta, miszerint ez a tökfllő csak azt a sok hazugságot ismélte előtte, mit neki a szolgálk beszéltek összevissza. A kapusnak egy mondata azonban mégis szédít utótt fejébe.
E mondat pedig a következő volt: „Még most is látom, a mint villámgyorsan végig haladt a Tournon-utczán.
— Midőn tehát az én kedves barátom Be-ralec előttem meg ideig ismeretlen ökből meg-utamadott, akkor léptem a Tournon-utczának irá-nyozta, mondá Caujol; tehát nekem is ez uton kell haladnom.
Lassu léptekkel haladt végig a Tournon-utczán; és eközben szemeli folyton ide s tova jár-táltak.
— Futása kezdetén nem hagyott semmi nyo-mot maga után, — gondoló Péter, — nézzük, hátha akadunk odább valami nyomra.
S utját tovább folytatta, egész a Buci ke-resztjéig jutott a lovag.
Itt határozatlanul állapodott meg. Melyikon

— Akkor aután előtjött, hogy megnézze, nem segíthet-e, egy Ártadon áldozaton? kérdé Péter halványan az igazottaságtól.
— Igen, őt percz múlva ajtó nyitottam, — és a sötétben két hullát láttam ajtom előtt fektüdni. ... bizonyos vagyok benne, hogy kettő láttam. — Epen kimenni készultem, midőn egy férfi tompa léptel halottam, ki bukálva közeledett. — Erre oly gyorsan zártam be ajtómat, a mint csak bir-tam, s elkezdtem mögötée halgatódní. — Az is-meretlen ide ért, s pár pillanattal csendesen ma-radt, azután egy oly nyugost halottam, mint mi-dőn valaki nehezett emel föl, s erre az ismeretlen ismét távozott; de oly léptekkel, melyek sokkal nehezebbeknek hangzóttak, mint midőn jött.
(Folytatás következik.)

— Akkor aután előtjött, hogy megnézze, nem segíthet-e, egy Ártadon áldozaton? kérdé Péter halványan az igazottaságtól.
— Igen, őt percz múlva ajtó nyitottam, — és a sötétben két hullát láttam ajtom előtt fektüdni. ... bizonyos vagyok benne, hogy kettő láttam. — Epen kimenni készultem, midőn egy férfi tompa léptel halottam, ki bukálva közeledett. — Erre oly gyorsan zártam be ajtómat, a mint csak bir-tam, s elkezdtem mögötée halgatódní. — Az is-meretlen ide ért, s pár pillanattal csendesen ma-radt, azután egy oly nyugost halottam, mint mi-dőn valaki nehezett emel föl, s erre az ismeretlen ismét távozott; de oly léptekkel, melyek sokkal nehezebbeknek hangzóttak, mint midőn jött.
(Folytatás következik.)

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRSZÁJA.

A KÖSZÖRŰS.

— Történelmi regény. —

Irta CHAVETTE JENŐ.

Fordította Hentaller Lajos.

ELSŐ RÉSZ.

— 8-ik folytatás. —

— Most lát előre Kopó, mondá magában. Szegény Javal egész éjjel nem tudott aludni fölélmében. — A remegő vendéglős napkeletkor már az előszobában áll egy korroszkékben, hol fograezogva várta, míg rettegget vendége szőlitan fogja.

Még így várakozott, magában a következő szomorú monológot tartotta:

— Szivesen kiiltánam már most is, hogy „éjen a directorium“, de ha az a vadállat még alszik, s felébreztetem, úgy még vérgömböbbé fog válni. — Isteneim! már nyolcz óra ... Ah! ezek a rendörök de soká alsznak.

Vajon ez a hőhleglény meg volt-e ele-gdede a bordeauxival? Teremtette most jut eszébe, hogy néhány üveget pancsoltat a külföldi utasok számára. — Csak nem azokból vittem fel neki? Ha elgondolom, hogy kivül má néis több ven-deg a fogadóban. — Valamennyi megszokott ha-zadás őrdsáimán következtében. — Ha sokáig így tart, tönkre leszek téve.

Kétségbeesésében azonban egy gondolat mégis vigasztalta.

— Az őrdöbge is! inkább menjek tönkre, semhogy agyallójánéjek.

Igen, végre csak mégis meg fogom szőlí-deitni e vadállatot, mert látni fogja, mennyire igyek-szem kedvébe járni, és mily olezó nálam mien-den; sohajtá busan; mert eszébe jutott, hogy most kénytelen eltérni azon kedvas szokásától, hogy vendégeinek a bóró is lezuhza.

Lehet képzelní, mennyire fel volt indulva, midőn azon ferrít látta jenni, kinek ebredését oly félelmek között várta.

— Strucz, mondá Péter, — napközben ba-josan jövök vissza.

A budapesti áru- és értéktőzsde árjegyzései.

(HIVATALOS.)

A bécsi tőzsde árjegyzései.

október 10.

Table with columns for 'Gabona árak 1877. október 11.', 'BÚZA', 'Hektoliter', 'Különböztet termények.' containing various grain prices and exchange rates.

Table with columns for 'Kötvények', 'Adva', 'Tartva', 'Be-fizet' listing various bonds and their values.

Table with columns for 'Adva', 'Tartva', 'Be-fizet' listing various bonds and their values.

Table with columns for 'Adva', 'Tartva', 'Be-fizet' listing various bonds and their values.

Table with columns for 'Adva', 'Tartva', 'Be-fizet' listing various bonds and their values.

Dr. BURON párisi általános seb-tápasza... Készítési módja... Használata...

Találattal... 60%-nál több a bevásárlásoknál mindenki részére!... Erstes Wiener Rauchereisen-Exportgeschäft.

Braun Mor lábbeli-gyára Budapest. király-utca 62. szám... Nőknek: Női papucsok, Női házi cipők...

Deutsch Sándor női készruha-teremében, király-utca 18. sz. a., az „arany sas”-nál... Ugyanitt gazdag raktára van a legmodernebb...

A la omloker tben... egyetlen magyar daltársulat... Titkos betegségeket, BESENBEK A., gyák. orvos, sebész és szülész.

Hölgyek figyelmébe! Egy tudományos képzettségű, 34 éves férfi, nős... Rendelési cím: Budapest, II. kerület, fő-utca, a kereskedelmi bank épületében.

Uyak részére: Rendelési cím: Budapest, II. kerület, fő-utca, a kereskedelmi bank épületében... Hölgyek részére: Ingeg vászonnál...

A közönség előtt eléggé ismeretes porosz lousenglücki salonszén... Főraktár a budapesti ügynökségnél, a GUTTMANN testvérek szénbányájából.

Szálloda megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy én október 1-én a „TELEGGI SZÁLLODÁT” kibéreltem...

Szálloda megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy én október 1-én a „TELEGGI SZÁLLODÁT” kibéreltem...

Szálloda megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy én október 1-én a „TELEGGI SZÁLLODÁT” kibéreltem...

Titkos betegségeket tehetetlenséget (elgyengült férfierő). Gyak. orvos, sebész és szülész, az itteni ca. k. k. katonai főorvoshoz volt osztályorvos...

Titkos betegségeket tehetetlenséget (elgyengült férfierő). Gyak. orvos, sebész és szülész, az itteni ca. k. k. katonai főorvoshoz volt osztályorvos...